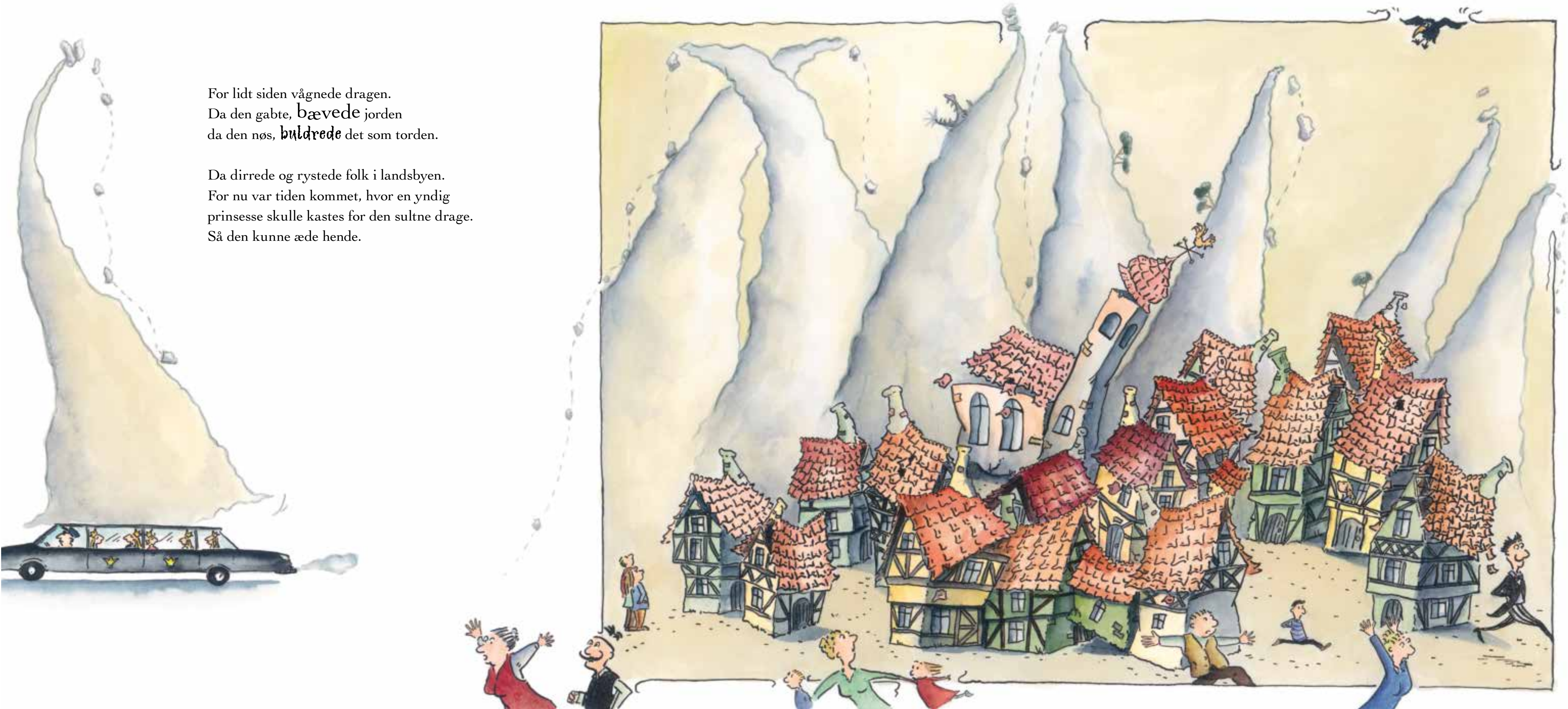

For lidt siden vågnede dragen.
Da den gabte, bævede jorden
da den nøs, buldrede det som torden.

Da dirrede og rystede folk i landsbyen.
For nu var tiden kommet, hvor en yndig
prinsesse skulle kastes for den sultne drage.
Så den kunne æde hende.

Men da der ikke længere var prinsesser tilbage i landsbyen, måtte man tage det næstbedste – et **BARN!**

Borgmesteren puttede alle børnenes navne ned i sin høje hat, rystede den grundigt – og trak navnet ***Oskar***.

Oskars mor græd hjerteskræende, men det var der ikke noget at gøre ved. Oskar måtte af sted til dragen.

Det varede ikke længe, så stod dragen pludselig foran Oskar og prustede noget så forfærdeligt. Oskar blev *så* dårlig, for dragen havde jo ikke spist meget meget længe, og derfor havde den en ganske forfærdelig afskyelig dårlig ånde.

"Hvad skal jeg med en lille **ostehaps** som dig!" hvæsede dragen rasende. "Du er jo ikke engang nok til en *mellemad*."

Oskar blev bleg. Han kunne ikke løbe væk. Men vinde lidt tid, det kunne han vel. Så han sagde: "Hvis jeg var dig, så ville jeg lige fede mig lidt op først. Så ville der blive mere af mig."

"Slet ikke så dumt," brummede dragen, og Oskar måtte igen holde vejret, fordi dragen stank så forfærdelig stygt ud af munden.

